

Forslag? Der er ikke andet end den Grundskat, som jeg tillod mig at bringe i Forslag, fordi jeg tror, der er Kommuner, der vil være tilfredse med at kunne lægge en Del af Skatten paa Grunden alene. Men ellers er det kun de kommunale Skatter, de samme Skatter, som det ærede Medlem og hans Parti vil anvende, der bringes i Forslag. Forskellen er kun den, at det ærede Medlem vil have disse Skatter behandlet mekanisk herindefra ved en Ordre til Kommunerne; Saadan og saadan skal disse Skatter behandles; medens jeg vil stille Kommunerne frit med Hensyn til Benyttelsen af det gældende Skattegrundlag. Det ærede Medlem var altsaa tilfreds og mente, at der kunde komme noget ud af dette Forslag, naar vi nu kom videre. Hertil vil jeg føje, idet jeg vender mig til det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds, der ligesom det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) sagde, at jeg havde fremsat taktiske Betragtninger, hvorunder jeg havde friet snart til det ene og snart til det andet Parti, at dette beror paa en fuldkommen Misopfattelse af, hvad jeg har fremsat, og hvad jeg har maattet fremsætte under den særlige Situation, hvorunder dette Lovforslag foreligger. Dette Lovforslag er jo ikke et Forslag, hvis Gennemførelse kan udsættes. Det er ikke et Lovforslag, hvorom vi kan strides principfast, saaledes at vi kun gennemfører det, som vi vil; hvis vi ikke kan faa det, saa udsætter vi Afgørelsen til et kommende Aars Forhandlinger og tager en Kamp i Befolkningen paa det. Saaledes er det jo ikke. Nej, det er et Lovforslag, som hører denne Vinter til, og jeg maa derfor søge den Forhandlingsvillighed, som er til Stede; hvor den har vist sig, dèr har jeg henvendt mig til den. Ved Forhandlingens Begyndelse var der utvivlsomt større Forhandlingsvillighed hos Venstre end hos Højre, idet Højre faktisk stillede sig ganske udenfor Forhandlingen, medens der var et bestemt Omraade, hvor Venstre og vi andre kunde enes, nemlig i det Synspunkt, at Foranstaltningerne bør være kommunale under Samvirken mellem Stat og Kommune. Under den videre Forhandling, under Samraadene, blev der paa et enkelt Punkt — i en ganske ufuldkommen og utilfredsstillende Form — fra Højres Side fremsat en Tanke, som kunde anvendes, og som jeg derfor tillod mig at føre frem i en Form,

hvori den var mulig. Det viste sig, at den Form, hvori jeg fremsatte Tanken, havde Muligheder for sig, som Højres aldeles ikke havde. Venstre afviste — selvfølgelig med fuld Ret — Højres Tanke om at anvende Krigsskatten paa den Maade, som Højre havde foreslaaet, medens det derimod erklærede, at den Maade, hvorpaa jeg havde foreslaaet den anvendt, kunde det vel tiltræde. Og nu til sidst har jeg sammenlignet de Forslag, som forelaa, Højres og Venstres, opstillet de Modsætninger, som findes mellem dem, og deraf draget den Konklusion, at der var større Overensstemmelse mellem vort og Venstres end mellem vort og Højres. Endelig har jeg heraf draget Konklusioner med Hensyn til de fortsatte Forhandlinger, forudsat at Landstingets Venstre staaer paa samme Standpunkt som Venstre her eller i alt Fald i Linie dermed. Om det er Tilfældet, ved jeg ikke, og derfor har jeg sagt, at hvorledes Forhandlingen vil komme til at føres oppe i det andet Ting, vil vise sig; men jeg har til Hensigt at føre denne Forhandling med det Formaal at gennemføre denne Lov saa hurtigt, som det overhovedet er muligt.

Jensen-Sønderup: Jeg vil gerne berigtige en Udtalelse af den højtærede Minister. Han sagde, at jeg, eller maaske han sagde Venstre, ansaa Hjælpekassevejen for den eneste rigtige. Ja, for saa vidt angaar den direkte Pengehjælp, men vi er rigtignok gaaet ud fra, at de andre Foranstaltninger: Udlevering af Naturalier uden Betaling eller til en vis lav Betaling til de fattige eller til de mindre velstillede, ikke skulde ske gennem Hjælpekasserne, men foretages direkte af Kommunen. Det vil vist ikke være en Opgave, der ligger for Hjælpekasserne. Vi har derfor ikke alene henvist til Hjælpekasserne, men kun sagt, at naar det drejede sig om direkte Pengehjælp, skulde den ydes af Hjælpekasserne.

Dernæst vil jeg protestere imod, at det, at Folk faar Hjælp af Hjælpekassen, skulde betyde en Art Fattighjælp. Den Gang vi alle var enige om, at de indkaldtes Familier skulde have Hjælp, og at de skulde have den af Hjælpekassen, syntes jeg, vi slog fast, at det netop var, for at den ikke skulde have noget som helst Præg af Fattighjælp. Vi vilde derfor have, at de indkaldtes